SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 5. oktobra 2006 *

V zadevi C-100/05,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Gerechtshof te Amsterdam (Nizozemska) z odločbo z dne 18. februarja 2005, ki je na Sodišče prispela 28. februarja 2005, v postopku

ASM Lithography BV

proti

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Rosas, predsednik senata, J. Malenovský, J.-P. Puissochet, U. Lõhmus (poročevalec) in A. Ó Caoimh, sodniki,

* Jezik postopka: nizozemščina.

generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro,
sodna tajnica: K. Sztranc, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 12. januarja 2006,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za ASM Lithography BV E. H. Mennes in L. E. C. Kanters, belastingadviseurs,

– za nizozemsko vlado H. G. Sevenster in M. de Mol ter M. de Grave, zastopniki,

– za Komisijo Evropskih skupnosti J. Hottiaux, zastopnik, skupaj s F. Tuytschaeverom, odvetnikom,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 121(1), 122, točka (c), in 236 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1, v nadaljevanju: carinski zakonik).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo ASM Lithography B.V. (v nadaljevanju: ASM Lithography) in Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond (v nadaljevanju: Inspecteur) glede zahtevka za povračilo carinskih dajatev na blago, ki je bilo sproščeno v prosti promet med oktobrom 1998 in julijem 2000.

Pravni okvir

3 Člen 114 carinskega zakonika določa:

„1. Postopek aktivnega oplemenitenja omogoča, da se naslednje blago uporablja na carinskem območju Skupnosti v eni ali več operacijah oplemenitenja, brez poseganja v člen 115:

(a) neskupnostno blago, namenjeno za ponovni izvoz s carinskega območja Skupnosti v obliki pridobljenih proizvodov, ne da bi bilo to blago zavezano plačilu uvoznih dajatev ali ukrepom trgovinske politike;

b) […]

2. Naslednji izrazi imajo naslednji pomen:

(a) sistem odloga: postopek aktivnega oplemenitenja, predviden v odstavku 1(a);

[…]

(d) pridobljeni proizvodi: vsi proizvodi, ki nastanejo v operacijah oplemenitenja;

[…]“

4 Člen 121(1) tega zakonika določa:

„Ob upoštevanju člena 122, če nastane carinski dolg, se višina tega dolga določi na osnovi elementov za izračun dajatev, ki veljajo za uvozno blago v trenutku sprejema deklaracije za vnos blaga v postopek aktivnega oplemenitenja.“

5 Člen 122 carinskega zakonika določa:

„Z odstopanjem od člena 121 so pridobljeni proizvodi:

(a) zavezani uvoznim dajatvam, ki veljajo zanje, kadar:

– so sproščeni v prosti promet in so navedeni na seznamu, sprejet[e]m skladno s postopkom odbora, in sicer do take mere, da so v sorazmerju z izvoženim delom pridobljenih proizvodov, ki niso vključeni v seznam. Vendar pa imetnik dovoljenja lahko zaprosi, da se višina dajatev za te proizvode določi po pogojih iz člena 121,

– so zavezani dajatvam, določenim v okviru skupne kmetijske politike, in to predvidevajo tudi določbe, sprejete skladno s postopkom odbora;

(b) so zavezani uvoznim dajatvam, izračunanim v skladu s pravili, ki veljajo za zadevni carinski postopek ali proste cone ali prosta skladišča, ko so bili dani v odložni postopek ali v prosto cono ali prosto skladišče;

Vendar,

– udeleženec lahko zahteva, da se višina dajatve določi v skladu s členom 121,

– v primerih, ko je pridobljenim proizvodom dodeljena zgoraj navedena carinsko dovoljena raba ali uporaba, razen predelave pod carinskim nadzorom, mora biti uvozna dajatev visoka vsaj toliko kot znesek, izračunan v skladu s členom 121;

(c) lahko postanejo predmet pravil, ki urejajo določanje višine dajatve, določene v okviru postopka za predelavo pod carinskim nadzorom, kadar bi bilo uvozno blago lahko dano v ta postopek;

[…]“

6 Člen 130 carinskega zakonika določa:

„Postopek predelave pod carinskim nadzorom omogoča uporabo neskupnostnega blaga na carinskem območju Skupnosti v operacijah, ki spremenijo njegovo naravo ali stanje, ne da bi zanj veljale uvozne dajatve ali ukrepi trgovinske politike, in omogoča sprostitev proizvodov, pridobljenih v takih operacijah, v prosti promet po zanje veljavni stopnji uvozne dajatve. Taki proizvodi se imenujejo predelani proizvodi.“

7 Člen 236 carinskega zakonika določa:

„1. Uvozne ali izvozne dajatve se povrnejo, kolikor se ugotovi, da v trenutku plačila znesek teh dajatev ni bil zakonsko dolgovan ali da je bil vknjižen v nasprotju s členom 220(2).

[…]

Povračilo ali odpust se ne odobri, če so dejstva, ki so povzročila plačilo ali vknjižbo zneska, ki ni bil zakonsko dolgovan, posledica goljufivega dejanja udeleženega.

2. Povračilo ali odpust uvoznih ali izvoznih dajatev se odobri na podlagi zahtevka, vloženega pri pristojnem carinskem uradu pred potekom roka treh let, ki se šteje od dneva posredovanja sporočila o teh dajatvah dolžniku.

[…].“

8 S sklepom Sveta 97/359/ES z dne 24. marca 1997 o odpravi carinskih dajatev za izdelke informacijske tehnologije (UL L 155, str. 1) sta bila v imenu Skupnosti potrjena Sporazum o trgovini z izdelki informacijske tehnologije in sporočilo o njegovem izvajanju. Namen tega sporazuma, sestavljenega iz ministrske deklaracije z dne 13. decembra 1996, ki je bila sprejeta na prvi konferenci Svetovne trgovinske organizacije v Singapuru, in s prilogami in dodatki, sta bili konsolidacija in odprava carinskih dajatev, ki se nanašajo na nekatere izdelke informacijske tehnologije, najpozneje od 1. januarja 2000.

9 Po tej ministrski izjavi, ki je v prilogi udeležence spodbudila k avtonomni odpravi carinskih dajatev pred 1. januarjem 2000, je Svet Evropske unije sprejel Uredbo (ES) št. 2216/97 z dne 3. novembra 1997 o spremembi Uredbe (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi in o avtonomnem odlogu pobiranja dajatev skupne carinske tarife za določene proizvode glede informacijske tehnologije (UL L 305, str. 1).

10 S členom 3 Uredbe št. 2216/97 je bila k tretjemu stolpcu drugega dela Priloge I k Uredbi št. 2658/87 za določene kode KN dodana opomba (z) na dnu strani, v kateri je navedeno:

„Pobiranje te dajatve se avtonomno odloži za nedoločeno obdobje.“

11 Z Uredbo Komisije (ES) št. 1677/98 z dne 29. julija 1998 o spremembi Uredbe (EGS) št. 2454/93 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 212, str. 18) so bile na seznam proizvodov, ki so lahko deležni

postopka predelave pod carinskim nadzorom, ki je naveden v prvem stolpcu Priloge 87 k Uredbi Komisije št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 (UL L 253, str. 1), uvrščene nekatere elektronske sestavine, ki se lahko predelajo v izdelke informacijske tehnologije, določene v drugem stolpcu navedene priloge.

12 V skladu s Prilogo III k Uredbi št. 1677/98, je bila „Prilogi 87 […] doda[na] naslednja točka:

	Stolpec 1	Stolpec 2
Naročilo št.	Blago, za katero se izdaja dovoljenje za predelavo pod carinskim nadzorom	Dovoljena predelava
’18	Vsaka elektronska vrsta elementov, delov, sklopov (vključno s podsklopi) ali materialov (elektronskih ali neelektronskih), ki so zelo pomembni za elektronsko delovanje predelanega proizvoda.	Obdelava v proizvode informacijske tehnologije, ki sodijo pod: 1. […] 2. pod tarifno številko KN, predvideno v členih 1, 2 ali 3 Uredbe Sveta (ES) št. 2216/97, kjer velja avtonomna opustitev dajatve na datum izdaje dovoljenja. […]“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

13 Družba ASM Lithography razvija in izdeluje naprave (stroje za fotolitografijo mikrovezij), ki se uporabljajo za izdelavo čipov v industriji informacijske tehnologije. V

okviru teh dejavnosti zunaj Skupnosti kupuje sestavine in podsklope, ki se uporabljajo tako za izdelavo strojev za fotolitografijo mikrovezij in sistemov za izdelavo mikrovezij in skeniranje kot za delno montažo ali kot nadomestni deli, ki se dobavijo kupcem.

14 Družba ASM Lithography je z učinkom od 1. januarja 1988 in na podlagi Uredbe Sveta (EGS) št. 1999/85 z dne 16. julija 1985 o postopku aktivnega oplemenitenja (UL L 188, str. 1), ki je bila razveljavljena s carinskim zakonikom, prejela dovoljenje za aktivno oplemenitenje z uporabo sistema odloga za neomejen čas.

15 Družba ASM Lithography prodaja del pridobljenih proizvodov zunaj Skupnosti. Pri carinskih organih je dolžna redno vlagati zahteve za potrditev računov za neobdelano blago in za izvožene pridobljene proizvode.

16 Drugi deli pridobljenih proizvodov in že uvoženo blago v državo so sproščeni v prosti promet. Ker gre za proizvode, ki se nanašajo na informacijsko tehnologijo, je lahko večina teh deležna ugodnosti odloga pobiranja carinskih dajatev na podlagi Uredbe št. 2216/97. Od avgusta 1998 dalje so z Uredbo št. 1677/98 blagu, ki je primerno za postopek predelave pod carinskim nadzorom, dodane elektronske sestavine.

17 Med oktobrom 1998 in julijem 2000 je družba ASM Lithography predložila mesečno izjavo o pridobljenih proizvodih, sproščenih v prosti promet, v kateri so bili navedeni med drugim račun za uvoženo blago, ustrezna tarifa, upravne kode namembnega kraja, izvora in porekla, carinska vrednost in znesek dolgovanih carinskih dajatev.

18 Družba ASM Lithography je znesek dajatev, dolgovanih v skladu s členom 121 carinskega zakonika, izračunala na podlagi elementov za izračun dajatev, ki so veljali za zadevno blago, ko so bili dani v postopek aktivnega oplemenitenja. Iz informacij, predloženih v predhodnem postopku, je razvidno, da bi izračun teh dajatev, če bi se ta družba na podlagi člena 122, točka (c), carinskega zakonika sklicevala na povezano uporabo uredb št. 2216/97 in 1677/98, temeljil na elementih za izračun dajatev pridobljenih proizvodov, in samo od 2 do 3 % zadevnih sestavin bi bilo podvrženih carinskim dajatvam, medtem ko bi bilo od 97 do 98 % uvoženih proizvodov zavezanih ničelni tarifi.

19 Inspecteur je na podlagi izjav, ki jih je predložila družba ASM Lithography, izdal obvestilo o plačilu z navedbo, da „se obdavčenje dolguje v skladu s členom 204(1)(a) [carinskega zakonika] zaradi odpovedi oprostitve dovoljenja [za aktivno oplemenitenje]“ in da „je to obvestilo o plačilu začasno“. Carinski dolg je bil ugotovljen na podlagi člena 121(1) carinskega zakonika in je ustrezal znesku, ki ga je izračunala družba ASM Lithography v svojih mesečnih izjavah.

20 Potem ko je družba ASM Lithography plačala dolg, je 26. aprila 2001 pri Inspecteur na podlagi člena 236 carinskega zakonika vložila zahtevek za povračilo celotnega zneska uvoznih dajatev v višini 2.105.393,20 NLG (955.385,78 EUR), zahtevek pa je bil zavrnjen. Pozneje vložena pritožba je bila z odločbo z dne 2. maja 2002 zavrnjena kot neutemeljena.

21 Družba ASM Lithography je nato vložila tožbo pri Gerechtshof te Amsterdam. To sodišče navaja, da med sprostitvijo zadevnih pridobljenih proizvodov v prosti promet družba ASM Lithography ni izrecno zahtevala, naj bodo zavezani pravilom, določenim v okviru postopka predelave pod carinskim nadzorom na podlagi člena 122, točka (c), carinskega zakonika, in da je šele po izdaji obvestila o plačilu na podlagi

člena 121(1) carinskega zakonika, ne da bi vložila pritožbo proti navedenemu obvestilu o plačilu, vložila zahtevek za uporabo teh pravil.

22 Gerechtshof te Amsterdam kljub temu dvomi o vprašanju, ali je v enakem primeru treba znesek carinskega dolga izračunati na podlagi člena 121(1) ali na podlagi člena 122, točka (c), carinskega zakonika, zato je prekinilo odločanje in Sodišču v prehodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba glede pridobljenih proizvodov, kakršni so zadevni, za katere se šteje, da so bili sproščeni v prosti promet, carinski dolg določiti na podlagi elementov za izračun dajatev iz člena 122, točka (c), carinskega zakonika, tudi če udeleženi predhodno tega ni izrecno zahteval?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je treba odobriti naknadno vlogo – po sporočitvi zneska dajatev, ki izhaja iz carinskega dolga, določenega na podlagi elementov za izračun dajatev iz člena 121(1) carinskega zakonika – za ponovni preračun zneska carinskega dolga na podlagi elementov za izračun dajatev iz člena 122, točka (c), carinskega zakonika, vloženo v okviru zahtevka za povračilo iz naslova člena 236 carinskega zakonika?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

23 S tem vprašanjem predložitveno sodišče sprašuje, ali je treba člen 122, točka (c), carinskega zakonika razlagati tako, da so ob določitvi zneska carinskega dolga, ki

izhaja iz sprostitve pridobljenih proizvodov v prosti promet, nacionalni carinski organi dolžni uporabljati pravila obdavčenja, ki se nanašajo na postopek predelave pod carinskim nadzorom, če bi lahko bilo uvozno blago dano v ta postopek, čeprav udeležena družba tega ni izrecno zahtevala.

24 Člena 121 in 122 carinskega zakonika določata različni osnovi za izračun carinskega dolga za uvoženo blago v postopku aktivnega oplemenitenja.

25 Člen 121 carinskega zakonika vsebuje splošno pravilo, ki se uporablja za vse blago, uvoženo v okviru tega postopka, po katerem se, ko nastane carinski dolg, znesek tega dolga določi na podlagi elementov za obdavčitev, ki veljajo za uvozno blago ob prejemu deklaracije za vnos tega blaga v postopek aktivnega oplemenitenja.

26 Nasprotno člen 122 carinskega zakonika vsebuje odstopanja od navedenega pravila, saj določa seznam posebnih primerov, v katerih se znesek carinskega dolga za pridobljene proizvode določi glede na merila, ki se razlikujejo od merila, določenega v členu 121.

27 Iz besedila členov 121 in 122 carinskega zakonika izhaja, da ker se drugi od teh členov uporablja kot odstopanje od prvega, načeloma morajo carinski organi, kadar se uvozno blago, ki je dano v postopek aktivnega oplemenitenja, sprosti v prosti promet, carinski dolg določiti v skladu z navedenim členom 121. Kot pravilno navaja nizo-

zemska vlada v svojih stališčih, je mogoče od te obveznosti odstopiti samo v enem od primerov, določenih v členu 122 carinskega zakonika.

28 Na obravnavi je družba ASM Lithography zatrjevala, da za namen uporabe člena 122 carinskega zakonika in še zlasti za namen uporabe pravila, določenega v členu 122, točka (c), ni potreben predhoden zahtevek udeleženega. Pravila, določena v navedenem členu 122, bi se namreč uporabljala le v posebnih primerih, v nasprotju s pravilom, določenim v členu 121 carinskega zakonika, pri čemer je prvi od teh členov *lex specialis*, katerega uporaba bi morala imeti prednost pred uporabo drugega.

29 Te utemeljitve ni mogoče sprejeti.

30 Namreč, člen 122, točke od (a) do (c), carinskega zakonika določa več primerov, v katerih se lahko znajdejo pridobljeni proizvodi za namene določitve zneska dolgovanih carinskih uvoznih dajatev. Iz samega besedila določb točk (a) in (b) tega člena izhaja, da morajo nacionalni carinski organi, kadar so pridobljeni proizvodi v enem od položajev, ki so navedeni v teh določbah, pravila iz teh določb obvezno uporabljati, vendar lahko udeleženi v nekaterih okoliščinah kljub temu zahteva obdavčenje v skladu s členom 121 tega zakonika.

31 Nasprotno to ne drži za pravilo iz točke (c) člena 122 carinskega zakonika. Glede na to, kako je ta določba oblikovana, nacionalnim carinskim organom ne nalaga obveznosti, temveč le določa pravilo, katerega uporaba je fakultativna, ker določa, da lahko z odstopanjem od člena 121 za pridobljene proizvode veljajo pravila, ki urejajo določanje višine dajatve, določene v okviru postopka za predelavo pod carinskim nadzorom, kadar bi bilo uvozno blago lahko dano v ta postopek.

32 Iz tega je razvidno, da za namene določitve zneska carinskega dolga med sprostitvijo pridobljenih proizvodov v prosti promet člen 122, točka (c), carinskega zakonika nacionalnim carinskim organom ne nalaga uporabe pravil, ki urejajo določanje višine dajatve, določenih v okviru postopka za predelavo pod carinskim nadzorom, po uradni dolžnosti, kajti ta določba se uporabi samo – tudi če so pravila za udeleženega ugodnejša – če je udeleženi to izrecno zahteval. Iz določb carinskega zakonika namreč ne izhaja, da je zakonodajalec Skupnosti skušal nacionalnim organom naložiti skrb glede dolžnikov, na podlagi katere bi morali ti organi skrbeti za njihove interese z uporabo najugodnejših pravil, ki urejajo določanje višine dajatve.

33 To razlago potrjuje besedilo člena 62(1) carinskega zakonika, po katerem mora deklarant v deklaraciji o predložitvi blaga v carinski postopek navesti „vse navedbe, ki so potrebne za uporabo določb o carinskem postopku, za katerega je blago deklarirano“. Enaka obveznost, da se carinskim organom navedejo vsi potrebni podatki, zavezuje vse deklarante v smislu člena 4, točka 18, carinskega zakonika.

34 Na prvo vprašanje je torej treba odgovoriti, da se mora člen 122, točka (c), carinskega zakonika razlagati tako, da ob določitvi zneska carinskega dolga, ki izhaja iz sprostitve pridobljenih proizvodov v prosti promet, nacionalni carinski organi niso dolžni uporabiti pravil, ki urejajo določanje višine dajatve in ki se nanašajo na postopek za predelavo pod carinskim nadzorom, če bi se uvozno blago lahko dalo v ta postopek, razen če je udeleženi to izrecno zahteval.

Drugo vprašanje

35 S tem vprašanjem predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 236 carinskega zakonika razlagati tako, da morajo nacionalni carinski organi ugoditi zahtevku za povrnitev uvoznih dajatev, s katerim se zahteva, da preračunajo znesek carinskega dolga z uporabo člena 122, točka (c), tega zakonika, čeprav je ta dolg že izračunan na podlagi člena 121 carinskega zakonika in sporočen udeleženemu.

36 V svojih stališčih nizozemska vlada v tej zadevi navaja, da ker so carinski organi pravilno uporabili člen 121 carinskega zakonika, je bil carinski dolg ob plačilu zakonsko dolgovan in da se v nobenem primeru, če bi šlo za primer, v katerem je izbira načina izračuna tega dolga prepuščena udeleženemu, ta ne bi mogel sklicevati na člen 236 carinskega zakonika, da bi *a posteriori* zahteval uporabo drugega načina izračuna, ki bi pripeljal do zanj ugodnejšega rezultata.

37 Te utemeljitve ni mogoče sprejeti.

38 Iz besedila člena 236 carinskega zakonika je razvidno, da nacionalni carinski organi povrnejo dajatve, kolikor se ugotovi, da ob plačilu znesek teh dajatev ni bil zakonsko dolgovan.

39 Drži, da imajo nacionalni organi, kot je razvidno iz odgovora na prvo vprašanje, pravico določiti znesek carinskega dolga v skladu s členom 121 carinskega zakonika, kadar udeleženi izrecno ne zahteva, naj za pridobljene proizvode veljajo pravila, ki urejajo določanje višine dajatve, določena v okviru postopka za predelavo pod carinskim nadzorom, kadar bi lahko bilo uvozno blago dano v ta postopek.

40 Iz tega izhaja, da se v takem položaju za uvoženo blago lahko veljavno šteje, da je predmet uvoznih dajatev in da so zato te zakonsko obračunane. To velja še toliko bolj v obravnavanem primeru, ker je družba ASM Lithography, ko je predložila mesečne izjave o pridobljenih proizvodih, sproščenih v prosti promet, izračunala znesek dolgovanih dajatev na podlagi člena 121 carinskega zakonika in ker so nizozemski carinski organi z uporabo iste določbe izdali obvestilo o plačilu, ki je ustrezalo znesku, ki ga je izračunalo to podjetje.

41 Kljub temu, ker družba ASM Lithography ni vložila zahtevka za uporabo člena 122, točka (c), carinskega zakonika, okoliščina, da so bile v zadevnem primeru carinske dajatve ob plačilu zakonsko obračunane, ne more povzročiti, da bi bilo treba navedene dajatve *a posteriori* kljub vložitvi poznejšega zahtevka v tem smislu prilagoditi zakonsko dolgovanim dajatvam v smislu člena 236(1) carinskega zakonika, ker po eni strani nevložitev zahtevka ob plačilu carinskih dajatev izhaja iz napake, ki je v neprostovoljni opustitvi, ki je ni mogoče šteti za opravo dokončne prostovoljne izbire, in ker je po drugi strani gotovo, da bi bile zakonsko dolgovane dajatve zaradi takega zahtevka manjše od plačanega zneska, celo ničelne (glej v tem smislu sodbo z dne 20. oktobra 2005 v zadevi Overland Footwear, C-468/03, ZOdl., str. I-8937, točki 68 in 69).

42 Iz tega sledi, da če so pogoji, določeni v členu 236 carinskega zakonika, izpolnjeni, torej še zlasti neobstoj goljufivega dejanja deklaranta in spoštovanje triletnega roka, določenega za vložitev zahtevka za povrnitev, se ta določba uporabi za zahtevek za povračilo uvoznih dajatev, vložen zaradi deklaracije podjetja o sprostitvi v prosti promet, v kateri je zmotno izračunalo znesek dolga na podlagi člena 121 navedenega zakonika, namesto da bi zahtevalo, da se na podlagi člena 122, točka (c), carinskega zakonika navedeni znesek določi glede na pravila, ki urejajo določanje višine dajatve, določena v okviru postopka za predelavo pod carinskim nadzorom. Ali so ti pogoji izpolnjeni, mora preveriti nacionalno sodišče.

43 Iz tega je razvidno, da je treba člen 236 carinskega zakonika razlagati tako, da morajo nacionalni carinski organi ugoditi zahtevku za povračilo uvoznih dajatev, kadar se izkaže, da je bil zaradi napake udeleženega, in ne zaradi lastne izbire, znesek carinskega dolga določen na podlagi člena 121 navedenega zakonika in je že bil sporočen udeleženemu, tudi če ta zahtevek pomeni, da navedeni organi preračunajo znesek dolga na podlagi člena 122, točka (c), carinskega zakonika.

Stroški

44 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. **Člen 122, točka (c), Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti je treba razlagati tako, da ob določitvi zneska carinskega dolga, ki izhaja iz sprostitve pridobljenih proizvodov v prosti promet, nacionalni carinski organi niso dolžni uporabiti pravil, ki urejajo določanje višine dajatve in ki se nanašajo na postopek za predelavo pod carinskim nadzorom, če bi se uvozno blago lahko dalo v ta postopek, razen če je udeleženi to izrecno zahteval.**

2. **Člen 236 Uredbe št. 2913/92 je treba razlagati tako, da morajo nacionalni carinski organi ugoditi zahtevku za povračilo uvoznih dajatev, kadar se izkaže, da je bil zaradi napake udeleženega, in ne zaradi lastne izbire, znesek carinskega dolga določen na podlagi člena 121 te uredbe in je že bil sporočen udeleženemu, tudi če ta zahtevek pomeni, da navedeni organi preračunajo znesek dolga na podlagi člena 122, točka (c), navedene uredbe.**

Podpisi